

L'ESPURNA

La classe treballadora no ha de témer la veritat, sinó mirar-la de cara a cara per tal d'obtenir-ne les lliçons més profitoses.

Lenin—Informe al 1er. Congrés de la J. C.

Segona Epoca. Any II. Núm. 105.

Girona, divendres, 19 de març de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P. O. U. M. A LES COMARQUES GIRONINES

La farsa de la Societat de Nacions

Fa quatre dies, tot just, que teòricament ha començat el bloqueig de les nostres costes (de fet, les nostres ho eren de molt abans per l'esquadra italo-teutona) i ja plouen a centenars les denúncies sobre temptatives de violació.

Dos vaixells hitlerians s'afanyen a carregar, al port d'Amberes, una prudencial quantitat de mercaderies per tal de dissimular el material bèl·lic que recolliren a Bremen, amb destí a Vigo, Pasajes i Sevilla.

Esperem que les democràcies burgeses, tan geloses, dels compromisos contrets, impediran l'esmentada violació fent arribar als desvergonyits capitells feixistes la més enèrgica i terminant protesta en nom de la puresa del gloriós pacte de no intervenció.

Quina comèdia!

Malgrat el seu reformisme, tradicional, mai no hauríem cregut que Lleó Blum desempenyés envers la Revolució Espanyola el mateix rol que jugà Laval en relació a Abissínia.

Però la nostra sorpresa és, encara, molt més punyent i significativa si en lloc de considerar les posicions del socialisme reformista adreçem la mirada envers les del comunisme oficial.

Lenin afirmava que la missió històrica de la Internacional comunista era assenyalar el camí de la rebel·lia als proletariats oprimits, ajudant-los constantment per tal d'esmicolar l'esclavatge i, àdhuc intervenint amb la força de les armes si era necessari.

Què n'han fet de les lliçons de Lenin, els comunistes francesos que, sense la més lleu oposició, donaren tots els vots a la farsa de la no intervenció?

Aprovaren el pacte oblidant i contradint el dogma bàsic, la pedra angular del moviment proletari: la solidaritat intervencionista moral, material i armada envers la classe treballadora internacional.

La guerra europea palesà el fracàs més rotund de la II Internacional: abans que socialistes els seus dirigents es sentiren patriotes.

La Revolució espanyola posà al descobert una altra, dolorosa veritat: que la III Internacional és un instrument inadequat, en la lluita de classes.

Les essències leninistes s'han esvaït completament.

Lenin cercà sempre el contacte amb la base oprimida pels Estats burgesos. La I. C. dels nostres dies ha cercat el lligam amb els capitells de l'Estat, amb el Poder Oficial de les Nacions, amb la cúspide governamental dels països.

Han signat pactes i contractes i ha fet de la Societat de Nacions l'eix de la seva política interior,

Ha perdut la tònica insurreccional i ha esdevingut pacifista. En realitat, pateix la més incurable de les malalties: desconfiar del concurs solidari dels treballadors d'arreu del món.

Recordem dos judicis de Stalin, que revel·len el viratge de 180° realitzat pel comunisme oficial.

«La Societat de Nacions és la casa de cites de tots els imperialistes»; frase memorable pronunciada en els temps heroics de la Revolució Russa.

«La Societat de Nacions és un instrument al servei de la pau», pronunciada el primer de març de 1936.

El P. O. U. M. reivindica la doctrina roja de la Internacional autèntica de la guerra civil soviètica i condemna enèrgicament els que l'han substituïda.

“Totes les armes llargues al front.”

CRÒNICA DIÀRIA

Malament, molt malament

D'ençà que la direcció del diari social-patriota gironí, “Front”, fou tret, de fet, de les mans d'un dels pocs antics militants de la U. S. C. d'aquesta ciutat, la seva tònica casolana, però original i a to amb les característiques locals del moviment obrer, es trobà sobtadament substituïda per la línia estereotipada del stalinisme pur. El pensament i l'estilogràfica propis cediren la plaça al paper de ceba.

L'ESPURNA d'abans d'ahir fou recollida per disposició del Secretariat del Comitè Regional del P. O. U. M. Per què? Fou dit ben clar amb una nota radiada, el text de la qual vàrem entregar al President del Tribunal Popular i que avui, en un altre lloc d'aquest número reproduïm. Per causes absolutament alienes a la voluntat del Comitè regional del P. O. U. M. i de la direcció del diari — causes que a hores d'ara ja hem esbrinat i tindran la corresponent sanció — l'edició recollida publicava un manifest i una nota — això i no res més — que, si bé tenien justificació en el moment d'ésser redactades, per raons que no hem d'explicar havia estat ordenat que l'original fos retirat sense inserir-lo.

Doncs bé. El diari social-patriota gironí, amb una noblesa que fa fàstic, aprofita el lapsus per a tirar l'aigua al seu molí. Honradament “Front” no podia publicar cap fragment del manifest del Comitè Regional del P. O. U. M., desautoritzat per nosaltres mateixos amb la recollida del diari. La nova direcció de l'òrgan gironí del P. S. U. C., però, deu pensar, com Michael Gold, que en un món basat en la llei de la competència, la bondat i l'honradesa són unes formes de suïcidi. Francament, preferim que la paternitat d'uns tals procediments sigui dels altres que no pas nostra. I res més sobre aquest punt concret.

Però “Front” no en té prou usurpant uns fragments del manifest — usurpar, per tal com no ha estat llançat a l'opinió pública — i es permet comentar-lo a pleret. Ha oblidat el consell del clàssic: “Peor es meneallo”. I és sobre aquests comentaris que anem a dir quatre paraules.

“Front” creu que la campanya que hem fet — i que seguirem fent fins que la llibertat de “tots” els membres de l'ex-Comitè de Llierca no hagi estat obtinguda — és,

per tots conceptes, repudiable. No ens estranya aquest criteri. És una derivació natural del rancor anticomitès, derivat, a la vegada, de les posicions reformistes dictades pel politburó.

En canvi nosaltres, el P. O. U. M., no podem romandre indiferents davant l'empresonament del Comitè de Milícies Antifeixistes. Pel que dèiem l'altre dia: perquè ens sentim gelosos de les essències de la revolució. Ho entén bé el nostre contraopinant?

De monstruositat política hem qualificat l'empresonament dels companys de Llierca, ordenat per uns jutges que ostenten la representació d'organitzacions polítiques i sindicals revolucionàries i antifeixistes. I què un tal precedent havia de tenir conseqüències nefastes, ens ho demostra la vista de la causa seguida contra uns quants reaccionaris de Castelló d'Empúries. L'advocat defensor — socialista, apostòlic i romà — envalentonat pel cas de Llierca, ha fet denúncies també contra l'ex-Comitè de la vila empordanesa, la vila màrtir dels terratinents i pagesos rics, la vila de Jaume Comte, odiat i perseguit per aquells galifardeus. És que serà empresonat també l'ex-Comitè de Castelló d'Empúries?

I tornem sobre la qüestió de Llierca. Avui ens trobem amb el cas insòlit, moit, que els cinc com-

(Segueix a la pàgina 2)

Qui són els veritables revolucionaris i antifeixistes de Llierca?

Els camarades del P. O. U. M. de Poble de Llierca, ajudats per la força pública, detenen uns fugitius carregats de diners

Els Jutges del Tribunal popular de Girona cometeren la monstruositat política d'empresonar l'ex-Comitè de Milícies Antifeixistes de Poble de Llierca, actualment Ajuntament de la localitat, tots ells militants del P. O. U. M. A Llierca, però, hi han quedat, encara, — i molts — camarades del nostre partit.

Ahir, els nostres camarades llierkans donaren proves palèses que l'actitud d'aquests cèlebres Jutges no ha desmoralitzat llur consistència revolucionària i antifeixista.

Tan bon punt els camarades d'Olot els posaven sobre avís que uns individus sospitosos s'havien fet escàpols, sortiren a barrar-los-hi el pas.

Efectivament, els camarades del P. O. U. M. de Llierca, amb el cama-

rada Molas al davant, i la força pública destacada a aquella població, detingueren als ocupants d'un automòbil. No hi valgué que els guàrdies advertissin al camarada Molas que es preservés d'alguna agressió dels fugitius. Molas fou el primer en barrar el pas als lladres.

Lladres, per tal com les primeres notícies que tenim, fugien amb una important suma en moneda estrangera i nacional.

Tots els fugitius, excepte el xòfer, portaven carnet del P. S. U. C.

En nom de la justícia revolucionària demanem un càstic exemplar per als malfactors.

En nom d'aquesta mateixa justícia revolucionària i per la dignitat ofesa dels nostres camarades de Llierca, re-

clamem la immediata llibertat dels dos companys, Roca i Llongarriu, que encara resten a la presó, víctimes de l'odi polític dels Jutges del Tribunal.

L'AIXAFADA

El líder del reformisme Treball, en la seva edició d'ahir es planyia a grans crits que no s'hagués suspès indefinidament el nostre òrgan central La Batalla.

El Consell de la Generalitat acordà alçar la suspensió de quatre dies que pesava sobre La Batalla.

Celebrem aquesta derrota del reformisme stalinia!

Crònica diària

(Ve de la pàgina 1)

panys alliberats, als quals el Tribunal no ha pogut processar per no haver-hi ni el més lleu indici de falta o delictes definits en els decrets Nin i Vidiella, es troben privats de retornar a llur poble per ordre de la curiosa sèrie de jutges gironins que han intervingut tan catastròficament en l'afer. I la paradoxa arriba al *desideratum* si tenim en compte que els esmentats companys són Consellers municipals del poble i, d'entre ells, l'un és l'Alcalde. Si això no fa ballar el cap, ni mai.

¿I els altres dos companys de Llierca que encara romanen a la presó? S'ha pres "Front" la molèstia d'enterar-se de les apocalíptiques acusacions que pesen sobre la testa d'aquell obrer i aquell camperol revolucionaris, que passen les hores darrera les reixes de la presó dels capellans i dels feixistes? M'inclino a creure que no, perquè, encara que es tracti de "Front", em penso que s'hauria adreçat amb un vesllum d'indignació contra el procedir dels jutges. I si no ho hagués fet, pitjor per a ell.

No; no ens fa estrany que el director real de "Front" fiqui els peus a la galleda quan parla de nosaltres, — dels "trotzkistes", com diu ell —. Si fa tan poc que és ací! No ha tingut temps de conèixer-nos encara. Ni tan sols n'ha tingut per a comprendre que Girona no és un país per a colonitzar. Que ja és badar força!

Joan QUER

P. S. — Al P. O. U. M. no hi ha més que una Secretaria General, càrrec que el nostre Maurin ha deixat vacant, per dissort del P. O. U. M. i de la revolució.

Vida del Partit

Departament de Guerra

Es prega a tots els nostres militants i simpatitzants que es trobin compresos en les lletres 1932-33-34-35 i 36, que passin pel Departament de Guerra, (Caserna Lenin), per tal de comunicar-los un assumpte que els interessa.

Girona-5-març-1937.

El delegat responsable, LLUIS COROMINES

A TOTS ELS CAMARADES DEL PARTIT I SIMPATITZANTS

Per a completar els quadres de la «Divisió Lenin» en els fronts de combat i contribuir a la ràpida mobilització del proletariat, es precisa la incorporació de camarades.

El P. O. U. M. us invita a allistar-vos en aquesta nova formació de l'Exèrcit Obrer Revolucionari, per a combatre el feixisme i pel triomf final del Socialisme.

Camarades anifeixistes! Joves revolucionaris! Ingresseu a la «Divisió Lenin».

El Comitè Local del POUM

Forjando los tècnics del Ejército del proletariado

(Ve de la pàgina 4)

por fortuna del proletariado, todavía tenemos sentido de la realidad y de lo positivo para el ejército de la revolución y no escuchamos a la revolución y no escuchamos a difamadores, remediamos en cuanto podemos la falta de sentido de otros.

Nuestros hombres son mandados al frente, no al de Barcelona, y cuando los corifeos emprenden la retirada por el foro con gesto de damas violadas, sabemos acudir evitando el vandálico avance y atropello. Es entonces cuando sale a relucir lo que valen los productos de la "Académica Escuela Popu-

lar de Guerra".

Hace un mes que un centenar de jóvenes camaradas, con el puño en alto, sin formar puentes de sables, sin fijapelo ni brillantina ni pantalones al estilo Príncipe de Gales, se incorporaron a una verdadera Escuela de Guerra, a una escuela militar revolucionaria, la del P. O. U. M.

Conscientes de su deber social, respaldados con el título de combatientes, ganado por la permanencia de varios meses en las trincheras, completan su capacidad de mando con la técnica. Con la fé de su ideal y el calor de los camaradas del frente, que los han mandado, se

preparan para dirigir a los que sienten como ellos y quieren tener la seguridad de que no serán traicionados, ni conducidos a una lucha de capitulaciones sociales.

Su trabajo, su vivir, se sujeta a una consigna: "Ganar la guerra y salvar la revolución".

Con mono kaki, alpargatas de cañamo, cruzan las calles de Lérida y en su paso les acompaña la simpatía de los obreros que se disputan su compañía y que ven en ellos a los que han de dirigir al gran ejército del triunfo.

Mecánicos, albañiles, campesinos, hijos del proletariado, serán forjadores del Ejército Rojo y levantarán en alto, para conducirla

al triunfo, la bandera que no conoce de fronteras. Por eso, cuando llega la noche y Lérida duerme tranquila, velan por ella los "Cadetes Rojos". Y estos sí que no saben de traiciones ni claudicaciones.

Saludemos en ellos, a los Oficiales del Gran Ejército de la Libertad Proletaria, y a su igual, puño en alto, gritamos:

¡OBREROS, A LA VICTORIA!
GANEMOS LA GUERRA.
SALVEMOS LA REVOLUCIÓN.

Juan Beltrán

(Sección Gerona)

Escuela de Guerra del P. O. U. M. — Lérida.

NOTICIARI

Comunicat Oficial de guerra facilitat per la Comissaria de defensa de la nostra ciutat, a les dues de la tarda.

Sense novetat en el dia d'avui.

Girona, 19 de Març del 1937.

Un bon servei de la policia

Set reaccionaris catalans volien passar la frontera emportant-se una gran quantitat de pessetes i francs,

En visitar, com de consuetud, els periodistes, al comissari d'Ordre Públic company Amadeu Oliva, aquest els hi ha manifestat que en la matinada d'avui, dia 19 de març personal de policia de la nostra ciutat, ajudats per companys nostres de la població havien detingut al veí poble de Llierca a uns individus que, carregats de diners, intentaven passar la frontera.

Tot seguit d'efectuada la seva detenció han estat traslladats a la Comissaria d'Ordre Públic de la nostra ciutat on se'ls hi ha pres declaració.

En donar els noms han dit que es deien: Jaume Bartomeu Balagué, Santiago Juvé Figueras, Joan Molins Ribot, Josep Pejoan Comas, Pere Sau Pagès, Josep Ribot Duran i Jaume Cornet Amigó.

Registrats convenientment se'ls hi

ja que està comprès en les lletres del 32 al 36.

Desitgem que la seva estada al teatre de la lluita sigui del tot més profitosa per la causa Revolucionària del Socialisme.

Gran sessió de cinema!

Demà, dissabte, a dos quarts de quatre de la tarda, a la caserna Lenin, sota el següent programa:

Els grans raids aeris

París

Charlot Policia

ha trobat al damunt 16.000 ptes. en bitllets del Banc d'Espanya, 100 francs suïssos, 100 francs francesos i una quarantena de belgues.

La impressió que tenim —ha dit Oliva— és de que intentaven passar la frontera i internar-se a França. En les seves declaracions, els acusats, però, han dit que es dirigien a Figueres i que eren naturals de la província de Barcelona.

Aquests individus seran posats tot seguit a disposició del Tribunal Popular.

Caja Recluta n. 29

En cumplimiento de las instrucciones recibidas de la Consejería de Defensa de la Generalidad de Cataluña, sírvase V. ordenar la incorporación a esta Caja de todos los ciudadanos del reemplazo de 1934 y 1935, que pertenezcan al Cupo de instrucción y prórrogas de primera clase, que efectuarán en los días siguientes:

Los de Infantería, el 22 y 23 del corriente.

Los de Caballería e Ingenieros, el 25 id.

Los de Artillería y restantes, el 27 id.

Los que pertenezcan a otras Cajas de los citados reemplazos y residan en ese pueblo se presentarán el 22 precisamente.

Los que no tienen confirmada su inutilidad por el Tribunal Médico Civil de Gerona, son considerados ÚTILES y destinados a infantería, por lo que se presentarán también el 22 o 23.

Los clasificados por dicho tribunal de SERVICIOS DE RETAGUARDIA también comparecerán el mismo día 22 o 23.

Todos vendrán provistos de su cartilla militar a fin de anotarles el Cuerpo de destino.

Quedan exceptuados de efectuar su presentación;

1.º Los que se hallen prestando sus servicios en el Ejército Popular, en Carabineros y en el Cuerpo de Seguridad interior.

2.º Los INÚTILES TOTALES.

3.º Los hijos de viuda que se dediquen a labores del campo.

Concentració de la Joventut Comunista Ibèrica a Fontejau organitzat per l'Escola d'Oradors de la Secció gironina

El proper diumenge, a la tarda, tindrà lloc la concentració de la Joventut Comunista Ibèrica a Fontejau.

Sortida del local: A les dues de la tarda.

Gimnàstica sueca.

Instrucció militar.

Sports.

Mítting, on parlaran:

Amàlia Guiral, pels pioners.

Joan Castelló, per la J.C.I.

Mercè Julià, per la J. F.

Fermí Oliveres, per la Federació Estudiants Comunistes.

Gaspar Garcia, pel Comitè

Local de la J.C.I.

Presidirà Ibars.

Es prega l'assistència de tots els companys del POUM, de la J.C.I. i dels pioners.

Visca el Comunisme i la Revolució Socialista!

Secretariat administratiu i d'organització

S'avisava als afiliats que encara no han retirat el carnet definitiu (exceptuats els que estan al front) que tenen temps fins el 31 del corrent mes. En aquesta data seran baixa els que no ho hagin fet.

El Secretari, Joan Soler.

A totes les seccions de la J. C. I. de la segona regió

Estimats camarades:

D'acord amb el Ple Intercomarcal del Partit, us demanem la constitució immediata de la secció de la Joventut Comunista Ibèrica, a la vostra localitat.

Al mateix temps, us preguem envieu una delegació al Ple Intercomarcal de la Joventut Comunista Ibèrica, que tindrà lloc el proper diumenge, a les 10 del matí sota el següent ordre del dia:

Organització.

Propaganda.

Assumptes generals.

Per la importància cabdal del Ple no hi manqueu.

Visca el Socialisme.

Visca la J. C. I.

El secretariat administratiu

Girona, 18 de Març del 1937

Secretariat Permanent del Comitè Regional del POUM. i Direcció de L'ESPURNA

La sinceritat i la noblesa han estat sempre la tònica de la nostra conducta i, especialment, de les nostres posicions enfront els adversaris polítics.

Per damunt de tot, la veritat.

Avui, però, ens hem vist desagradablement sorpresos per la publicació al nostre portatiu gironí, d'un manifest del Comitè Regional i una nota, que si bé quan foren redactats tenien justificació, avui l'han perduda completament.

El Secretariat del Comitè Regional i la Direcció de "L'Espurna" havien cursat les ordres adequades per tal d'impedir-se la publicació, retirant-los de l'original periodístic.

El Secretariat del C. R. i la Direcció de "L'Espurna" han acordat la immediata recollida de l'edició corresponent al dia d'avui, ultra exigir la deguda responsabilitat als autors de semblant negligència.

Girona, 17 de març del 1937

Pel Secretariat del Comitè Regional
Per la Direcció de "L'Espurna"

El nostre company Joan Mujal, de la redacció i administració de L'ESPURNA i element del C. L. de la J. C. I. ha marxat al front per a reincorporar-se a la Divisió Lenin,

Gran míting al local del P.O.U.M. de Palau

Dissabte, a dos quarts de nou de la nit:

PARLARAN:

ROSA BRUNSO, per les dones del P. O. U. M.

ANTONI FERRER, pel Secretari Agrari del P. O. U. M.

LLUIS COROMINES, per la J. C. I.

MIQUEL GRIOLÀ, pel C. Local del P.O.U.M.

T treballadors de Palau, no hi manqueu!

Para justificar este último extremo, será preciso acreditarlo mediante expediente de pobreza, demostrando la unicidad legal, certificado de defunción del padre y una información testifical en la que declararán tres vecinos que residan en esa por espacio no menor de cinco años, en la que hagan constar que el interesado se dedica a dichas labores con anterioridad a la fecha del alistamiento. Todo esto para los que en la actualidad no disfrutaban prórroga de primera clase; pues para los que tienen formalizado el expediente solo deben remitir la información testifical que se cita.

Los que por su especialización se consideren imprescindibles en su ocupación actual, será necesario para que queden MOVILIZADOS INDUSTRIALMENTE, una solicitud del Comité de la fábrica, taller, laboratorio, etc., donde trabajen, informada por la Comisión de Industrias de Guerra, que se remitirá al Consejero de Defensa para su resolución definitiva.

Salud y República. — Girona 18 de marzo de 1937. — El Teniente Coronel Jefe.

Consell Municipal de Girona
Conselleria de la vivenda

RECAPTACIÓ D'ESTATGES
Aquesta Conselleria fa avinent a tots els ciutadans que no tenen satisfet el lloguer d'estatges o locals, corresponent al mes de Gener d'enguany, que podran efectuar-ho fins el dia 23 dels corrents, passat el qual es deixaran a mans del Conseller, per a que prengui les mesures convenientes per a llur cobrament.

Lo que posem en coneixement de tothom, a efectes de que s'hi posi la màxima atenció.

Girona, 17 de Març del 1937.

Consell Municipal de Girona
AVIS

Es posa a coneixement de tots els posseïdors de bestiar caballar, que a partir de avui, dia 18, s'establirà en el lloc de costum la Parada de Caballs Sementals.

L'horari serà de 9 a 10 del matí i de 3 a 4 de la tarda.

Girona 18 de març de 1937.

ANUNCI

En compliment de les ordres rebudes de la Secretaria Unica de segon ensenyament, aquesta direcció té a bé anunciar matrícula lliure extraordinària pels alumnes de Batxillerat que per acabar el estudis els manquin fins a tres assignatures. El plaç de matrícula és fins el dia 25 dels corrents.

Lo que es comunica pels seus efectes.

Girona 18 de març del 1937.

Nota.—Els exàmens s'anunciaran oportunament.

Ha estat atesa al Dispensari pel metge de guàrdia Enriqueta Martínez de 41 anys domiciliada al carrer de Bellaire d'una epistaxis o aixafament de nas produïda per un desconegut.

S'ha donat compte del fet a l'autoritat corresponent.

Un gos mossogà ahir a Josep Gironès de 15 anys domiciliat al carrer de la Rutilla, 78 produint-li algunes ferides d'importància.

El nen fou atès al Dispensari i el gos portat a observació.

La Guàrdia Urbana fa a mans de l'Alcaldia un llaví que es lliurarà a qui acreditati li pertany.

Suscripció en pro Milícies Antifeixistes i Orfes de les víctimes que està ocasionant la lluita de la nostra terra en defensa de la Llibertat i de la Democràcia

	Pesetes
Suma anterior.	113.388'78
«Sala Bosch» de Vilanna (Bonmatí) producte líquid obtingut en els festivals celebrats els dies 6 i 7 del corrent.	82'90
Obreres Taller de confeccions de la Generalitat de Catalunya.	34'25
Vicenta Iebra.	5'00
Germanes Culler.	2'00
Germanes Murillo.	25'00
Suma.	113.537'93

Idem pro Hospitals de Sang

Suma anterior.	135.308'36
Obreres Taller confeccions de la Generalitat de Catalunya.	34'25
Germanes Culler.	1'00
Neus Boada.	1'00
Diego Mendez.	5'00
Escoles Nacionals de Cervià de Ter.	225'00
Argentina, Mercedes i Margarida.	15'00

Ha estat suspesa durant cinc dies «LA BATALLA», òrgan del P.O.U.M.

Aquesta sanció ha estat aplicada de forma tan estranya i té tantes contradiccions per als efectes de la nostra col·laboració al Govern de la Generalitat, que és una negació.

La preusa revolucionària no pot ésser atacada d'aquesta forma. Constitueix una violació i és un deure apel·lar a altres procediments abans que aquest.

El lamentable és que aquesta aplicació es realitza quan existeixen quatre consellers de les nostres organitzacions i està molt recent la suspensió de l'òrgan nacional de la C.N.T. Paradoxes de la nostra fusió a l'«RUTA», òrgan de les Joventuts Llibertàries.

BARCELONA

Ha estat aixecada la suspensió de «La Batalla»

Barcelona (2 tarda). — A les sis de la tarda d'ahir va reunir-se el Consell de la Generalitat en sessió extraordinària que presidí l'honorable President Lluís Companys. Hi assistiren tots els consellers que es trobaven a la nostra ciutat.

A les onze de la nit, en acabar-se el Consell, el Conseller Primer, senyor Josep Terradellas, rebé els periodistes al seu despatx oficial i els facilità la següent referència verbal:

—Com ja sabeu, en virtut de l'ordre del Ministeri de la Guerra, que complimenta els acords entre els dos Governos, es delega al President de la Generalitat l'aplicació a Catalunya dels decrets de mobilització. El President, atès que, per virtut del decret del 18 de setembre de l'any 1936, em va delegar les seves funcions executives, ha cregut convenient també delegar-me totes aquelles que, per virtut de l'ordre del Ministeri de la Guerra, li havien estat conferides, i perquè d'acord amb el conseller de Defensa es pugui portar a terme tot el que fa referència el decret de Mobilització.

Uns companys de Bes-canó 12'00
Suma 135.601'61

Idem pro Refugiats

Suma anterior.	7.927'05
Ajuntament de Puig Florit de Fluvià.	800'00
Neus Boada.	1'00
Tomàs Andreu, Capataç d'Orriols.	20'00
Suma.	8.748'05

Idem pro Exèrcit Popular

Suma anterior.	200'00
Orfeo La Regional.	25'00
Suma.	225'00

Sindicat de l'Edificació. U. G. T.

Paletes, peons, fusters, pintors, metal·lúrgics, rajolers, artificial i guixaires.

Tots els militants d'aquests sindicats, són convocats a l'Assemblea general que tindrà lloc demà dissabte al Centre Republicà, a les 3 i mitja de la tarda.

Ordre del dia:

- 1.er Lectura de l'acta anterior.
 - 2.on Estat de comptes.
 - 3.er Renovació del Comitè.
 - 4.rt Precs i preguntes.
- Nota.—Per acord de les juntes, serà penyorat amb cinc pessetes el que no hi assisteixi.—El Comitè Executiu.

Sub-sector columna Pireneu: L'enemic ha fet foc de canó contra Argila, sense conseqüències.

Sub-sector columna P. O. U. M.: Entre les 17 i 18 hores d'ahir l'artilleria enemiga féu foc des de les immediacions de la fàbrica de rajols d'Osca sobre les nostres posicions de Tierz, tirant 10 granades sense conseqüències.

Res de nou a la resta dels fronts.

Companys a Reus

Barcelona (2 tarda). — El matí d'avui ha estat d'absoluta calma al Palau de la Generalitat. A mig matí el president Companys ha sortit amb automòbil junt amb la seva dona i s'ha dirigit a Reus per afers particulars. Tornarà aquesta tarda a Barcelona.

La tarja del racionament

Barcelona (2 tarda). — El dia 22

de març o sia dilluns vinent començaran a regir les targes de racionament per a la distribució del pa. Serà elaborat, aquest, per districtes.

L'alcalde de St. Pol de Mar amenaçat

Barcelona (2 tarda). — L'alcalde de St. Pol de Mar ha denunciat al Tribunal Popular que havia estat víctima d'amenaçes per part de flequers de la població i que ell havia penyorat darrerament.

Aiguader a Barcelona

Barcelona (2 tarda). — El conseller de Seguretat Interior ciutadà Artemi Aiguader després d'haver arribat de València ha conferenciat amb Terradellas al seu despatx.

Aquest li ha fet lliurament novament del càrrec que amb interinitat regentava.

MADRID

Creació de potents indústries de guerra al Centre de Madrid

Madrid (4'15 tarda). — El Ministeri d'Obres Públiques Julià Just abans de sortir cap a València ha manifestat als periodistes que en una reunió de Consell de Ministres exposaria la necessitat d'instalar al front del Centre unes potents indústries de guerra per així poguer avituallar als nostres combatents al mateix lloc de lluita.

En preguntar-li un periodista la seva impressió de la lluita ha dit que creia que la situació dels lleials era excellent en tots els fronts, especialment al de Guadalajara.

L'avanç de les forces del poble

Madrid (4'15 tarda). — Impressió del matí:

Al sector Guadalajara continua l'avanç de les tropes lleials, iniciat abans d'ahir. L'enemic, malgrat tot, oposa una gran resistència però es va retirant paulatinament.

Es molt probable que a aquestes hores haguem pres algun poble als facciosos de més enllà de Brihuega.

En l'operació efectuada ahir aconseguirem agafar a l'enemic una gran quantitat de camions carregats de material, canons, metralladores, municions, etc., i algunes tones de fil ferro espinós.

El nombre de presoners és molt superior al consignat darrerament.

A la Ciutat Universitària l'enemic sembla que està molt quebrantat ja que hem captat un radiograma demanant a la reraguarda facciosa reforços urgents.

L'aviació enemiga ha volat sobre les nostres posicions, però, sense bombardejar.

El nombre de cadàvers enemics abandonats per ells és incalculable.

En aquest sector hi lluiten pel costat facciós elements de la guàrdia civil, 2 tabors de regulars, i bandera del Terç, soldats alemanys i 2 companyies compostes de camises negres.

Brihuega és en part a les nostres mans

Madrid (4'15 tarda). — El general Miaja ha dit als periodistes aquest matí que al front del Centre continua havent-hi tranquil·litat.

Brihuega es troba actualment encerclada per les forces lleials que tenen totes les seves posicions enlairades, el

que no fa terner cap emboscada enemiga.

Complimentant al general Miaja

Madrid (4'15 tarda). — El ciutadà Francisc Gómez diputat a Corts ha complimentat al general Miaja.

En el curs de la seva visita li ha manifestat Gómez que li portava un abraç del president Companys i que a Barcelona s'hi respirava un ambient grandios de companyonisme envers Madrid.

El preu de les cerilles, tabacs i segells de correus

València (4'15 tarda). — La gazeta d'avui publica entre altres la comutació de la pena de mort per la de reclusió perpètua que el Tribunal Popular de Barbastro imposà a Josep Novales, acusat de traïció.

A més fixa el preu de venda de cerilles a 0'10 ptes., 0'15, 0'30 i 0'60 ptes., caps. El de segells i el de tabacs. El tabac de 0'60 valdrà 0'85 ptes.

Cessant en l'arma d'aviació les graduacions de brigades i alferes.

Els facciosos acaparen totes les divises estrangeres

Berlín (4'15 tarda). — El corresponent de l'agència D.N.B. a Salamanca telegrafia que s'han fet públics per part dels facciosos aquests dos decrets:

Primer: Tots els particulars i entitats bancàries espanyoles han de lliurar al govern de Burgos totes les divises que tinguin. El contravalor de les mateixes els hi seran lliurades.

Segon: L'or i els títols de deute també tenen el deure de lliurar-lo.

Seràn punits els que contravinguin aquestes ordres.

La independència de Filipines

Washington (4'15 tarda). — Oficialment s'assegura que l'any 1938 o 1939 serà decretada la independència de Filipines enlloc del 1946 com s'havia dit primerament.

Els funerals de les víctimes de Clichy

París (4'15 tarda). — Un comunicat de la C. J. C. i el Sindicat del Sena han decretat que s'ha reemprendre el treball.

Els funerals de les víctimes dels sucesos de Clichy es celebraran dijumenge.

Satisfacció

Volem referir-nos naturalment, a la satisfacció que han sentit els «altres» al constatar per la premsa que el desarmament ha estat un fet. Ara sols esperem que unes fotografies a la premsa gràfica acabin d'arrodonir el succés. Durant molts anys tota la nostra dèria havia estat posseir una arma bona, que pogués fer feina. Aquella clàssica pistola que havia estat amagada per tots els recons de la casa esquivant registres policíacs era poca cosa.

Sempre hem tingut més confiança en les armes que en els llibres i els discursos. La burgesia ho sap i els reformistes també. Per això durant els fets d'octubre foren poques les armes que anaren en bones mans. Per això també se'n trobaren tantes pels carrers llançades.

La nit del vint de juliol uns soldats que quedaren isolats a la casa «Correos y Telégrafos» lliuraren les armes a la comissaria. Uns quants obrers les agafàrem tot seguit i aquestes foren les primeres armes que anunciaren amb llurs trets tot el que després ocorregué. Aquella arma llarga ha estat a poder nostre fins ara. Amb ella vàrem menjar i dormir al front dos mesos. Amb ella corriem pel carrer, com un vailet, cap el Partit el dia de Roses. Amb ella hem caminat hores i hores pel Pirineu, dies enrera quan la persecució dels guàrdies. Amb aquella arma llarga al nostre poder teniem més confiança, més optimisme. Ara ja l'hem lliurada. Ja l'ha lliurat tothom. Ja podeu dormir tranquils els petits burgesos i reformistes.

Hem perdut un altra batalla. Ara d'armes llargues només en tindran els guàrdies i els soldats. Guàrdies apolítics, autòmats. Soldats regulars, sota comanament «regular», autòmats també. Igual que abans. Totes les armes al front! El que tingui una arma amagada serà considerat traïdor! Són els mateixos de sempre. El dia 14 d'abril cridaven, tingueu seny! tingueu serenitat!

Aprofitant el bombardeig de dimarts a Barcelona, el llepaire número 1 de Catalunya l'ex Miravittles, sermonejava per la radio: Dones de Catalunya, quan veieu una arma llarga pel carrer, increpeu al que la porti.....

Quin fàstic. Ara sols tenim una modesta pistola, i esperem que l'honorable conseller de Defensa trobarà la manera de pendrens-la. Marejat per les catifes, el baf de la calefacció i les reverències dels subalterns estarà d'acord amb el primer que li digui—Què n'han de fer els obrers de les armes? Val mes que es cuidin de treballar!

M. Gayolà

Més acció i menys mascarades!

Amb el títol de «Més acció i menys mascarades!» el Comitè Regional de les Joventuts Llibertàries ha publicat un manifest, del que n'extremem les següents frases: «No més desfilades, exhibicions i espectacularitat!

«...No hem de tolerar que es vagi formant el milicià de reraguarda, paràsit per excel·lència i en continua festa permanent i quina conducta immoral i contrarrevolucionària, es justifica assistint a totes les desfilades, manifestacions, festivals, etc., i en els que, a vegades s'hi amaguen elements pertanyents a la «quinta columna».

«Considerem que és hora d'acabar amb tanta Diada de Madrid, etcètera.....

«Menys promeses i més fets. Més camions de queviures per Madrid, perquè constitueix una vergonya, un escarni i una burla inqualificable que mentre a Madrid existeixen privacions i fam, als principals centres de diversió de Barcelona hi abunden els menjars més substanciosos i els aperitius més «aristòcrates» per a diversió i plaer dels vells i nous rics, dels

El 19 de Julio, existia en España un ejército deficiente e incapaz, pero que estaba en cambio dotado de una flamante oficialidad que invadía los paseos y lugares de moda con todo su atuendo y pedantería clasista.

De poco sirvieron los leguís, cañas-botas, sables y condecoraciones cuando se trató de demostrar como se tenían que usar. Bastaron unas cartucheras y unos monos por todo pertrecho de los hijos del pueblo, para que con sus fusiles iniciaran la gran epopeya de la insurrección armada del proletariado.

burócrates desvergonjats que fan de l'economia de guerra motiu de burla.

«No participem, doncs, de la festa del dia 14 a «honor» del soldat desconegut ni en aquesta altra que es prepara pel dia 21 titulada «Diada de la Joventut». I ens anima en la nostra tasca la convicció que amb la nostra posició estan totes les Organitzacions juvenils, que integren el Front de les Joventuts Revolucionàries.

«Antifeixistes, revolucionaris! La nostra posició està deliniada. Menys mascarades i més acció! Més preparació eficient per a triomfar bèlica i revolucionària-ment!»

CONTRASTOS

Pels carrers de la ciutat de Barcelona podreu veure encara dones amb criatures al braç, homes esguerrats, vells decrepits demanant almoïna.

Dintre la ciutat de Barcelona trobareu encara restaurants, dancings, salons de ball costosos i luxosos com abans.

Com si no hagués plogut d'ençà de juliol. Com en la millor època burgesa.

Forjando los técnicos del Ejército del proletariado

Cuando la revolución era revolución, cuando los obreros levantaban y defendían las barricadas, no se vieron estrellas ni galones, solo una razón daba jerarquía, la del valor probado.

Hoy que la técnica se impone, por el carácter eminentemente científico que lleva el factor guerra de nuestra revolución, nosotros hemos sido los primeros, en preconizar un Ejército fuerte, sometido a una disciplina y mando único con sus correspondientes cuadros de técnicos.

Para la formación de este ejército, hemos hecho y seguimos haciendo condición indispensable que esté controlado por los partidos revolucionarios.

Para nosotros no puede ser garantía suficiente la palabra de un antiguo Oficial y sin deshechar su colaboración, queremos que nuestra personalidad de proletarios, nuestra línea política-militar, sea en todos momentos llevada por medio de los Comisariados Políticos. Pero mientras tanto exista el actual poder y el gobierno esté en manos de reformistas y burgueses, tampoco tenemos confianza en los nombrados por decreto.

De entre los problemas milita-

res, lo que más nos preocupa, es el de la nueva oficialidad. Venimos presenciando con verdadero asco, como son invadidos nuestros paseos y capitales por estas nuevas promociones de «niños bien de casa mal», que con sus latiguillos y espuelas y su pose elegante, son la edición corregida y aumentada de los «Bismark» de las antiguas Academias Militares.

Charangas callejeras, manifestaciones y voces histéricas gritan a toda hora y en todos sitios «Ejército Popular Regular» y se movilizan los cuadros orgánicos de la «U. H. P. en la tricolor» y es entonces cuando los nuevos Apolos militares, son exhibidos como prueba del triunfo en la organización y formación de nuevos técnicos.

No hace mucho tiempo, «La Vanguardia» nos daba un alegrón, presentándonos un arco de sables coronando el paso de un nuevo oficial en su feliz himeneo. Nosotros no haremos de ello crítica pues el documento gráfico es suficiente para ello.

Si tuviéramos que confiar la vida de nuestros camaradas a estos Napoleones, temblaríamos. Pero

(Segueix a la pàgina 2)

CARA

«La Societat de Nacions és la casa de cites de tots els imperialistes.

El que hom diu oficialment a la Societat de Nacions no és més que verborisme per enganyar els obrers.

Té res d'estrany que la Unió Soviètica no vulgui formar-ne part?»

Stalin. «Les qüestions del Leninisme».

CREU

«Els amics de la pau poden actuar obertament, s'apoiem en la força de l'opinió pública i tenen a disposició títols, instruments tan valuosos com la Societat de Nacions.»

Stalin—Declaració al periodista Howard, 1 de març de 1936.

Fulletó de L'Espurna 39 - El Taló de Ferro

posta? Sou el campió d'aquest auditori. Tothom, excepte jo, està pendent del que direu; esperen que pronuncieu la resposta que d'ells mateixos no poden donar. En quant a mi, ja us he dit per endavant que no sols no podeu respondre sinó que ni provareu de fer-ho.

—Això es intolerable, s'exclamà el coronel. Això és un insult.

—Ço que és intolerable es de que no respongueu, replicà Ernest amb gravetat. Ningú pot ésser insultat intel·lectualment. Per la seva mateixa naturalesa, l'insult és una cosa emocional. Calmeu-vos l'esperit. Doneu una resposta intel·lectual a la meua acusació intel·lectual de que la classe capitalista ha mal governat la societat.

El coronel permanesqué silenciós i es tancà en una expressió de superioritat frunçida, com aquell qui no es vol comprometre a discutir amb un trinxeiraire.

—No us desanimeu, va clavar-li l'Ernest.

Consolau-vos pensant en que cap mai cap membre de la vostra classe ha pogut respondre a n'aquesta imputació.

Va girar-se vers els demés impacients de prendre la paraula:

—I ara, vet-aquí una ocasió per a vosaltres. Comenceu, i no oblideu que us he reptat a tots per a donar la resposta que el coronel Van Gilbert no ha pogut facilitar-nos.

No em seria possible de transcriure aquí tot el que fou dit en el curs d'aquella discussió. Mai hauria pogut imaginar la quantitat de paraules que es poden pronunciar en el curt espai de tres hores. De totes maneres fou una cosa superba. Com més adversaris s'inflamaven en la lluita, més l'Ernest atjava el foc. Coneixia a fons el terreny enciclopèdic, i amb un mot o amb una frase, els punxava talment com amb un finísim filó destrament esgrimit. Destriava i feia ressortir les manques de llurs raonaments. Tal sil·logisme era fals, tal conclusió no tenia cap relació amb les premisses,

tal premissa era una impostura perquè havia estat habilment arrodonida amb vistes a la conclusió que volia obtenir-s'en. Això era una inexactitud, allò una suposició i tal altra cosa una afirmació contrària a la veritat experimental impresa en tots els llibres.

A voltes deixava l'espasa per agafar el mall i els estabornia a tort i a dret. Sempre reclamava fets i es refusava a discutir teories. I els fets que ells citava eren aclaparadors pels altres. Aixís que atacaven la classe obrera els replicava:

—El pegat se'n burla de l'engüent però això no us renta la cara ni us lleva la brutícia de que se us imputa.

I a cada un i a tots els repetia:

—Perquè no refuteu l'acusació de mala administració que he fet contra la vostra classe? Heu parlat d'altres coses i d'altres encara relacionades amb les primeres però no m'heu respost. Es que vertaderament no podeu trobar res a replicar?

Fou cap a la fi de la discussió que Mr.

Wickson va prendre la paraula. Era l'únic que havia permanescut tranquil, i Ernest va tractar-lo amb una consideració que no havia tingut per als altres.

«No hi ha necessitat de cap resposta—digué Mr. Wickson amb pausa estudiada—. He seguit tota aquesta discussió amb astorament i repugnància. Sí. Senyors, vosaltres, membres de ma pròpia classe, m'heu fet fàstic. Us heu portat com uns perfectes enzes aprenents. Vaja una idea heu tingut de treure a reluir en una discussió semblant, els llocs-comuns de la moral i l'artifici demodat del polític vulgar! No us heu comportat ni com a éssers humans, us heu deixat conduir fora de la vostra classe, fins i tot fora de la vostra espècie. Heu estat turbulents prolixes, però no heu fet més que brunzinar com un eixam de mosquits al voltant d'un ós. Senyors, l'ós és aquí (i senyalava l'Ernest) dempeus davant vostre, i el vostre brunzineig tot lo més li hi haurà fet pessigolles a l'orella.

«Creiu-me, la situació és seria. L'ós ha